
Horváth Imre

MEDDŐ DOLGOK

Merevítik a köveket,
satírozzák a felhők árnyát,
legyezgetik, ki didereg,
a bénára vetik a pányvát,
telítik buzgón a telit,
keresztre ácsolnak keresztet,
s ítéllettel fenyegetik,
kit már keresztre feszítettek.

Kányádi Sándor

SZÜRKE SZONETT

*Kántor László
képeskönyvébe*

meg ne tévesszen mosolyom
senkit az égvilágon
magamat rég nem áltatom
s tégedet se barátom

de önnön rettegéseim
miért vetítném rátok
inkább mosolygok feleim
akár a légtornászok

kihúnyóban a csillagunk
ezen a korhadt kupolán
félve nézek a mélybe

isten csodája hogy vagyunk
mosolyogjatok vissza rám
nincs a csodának vége

Kolozsvár, 1989. január 15.